

af, hvad Kommunerne selv udrede, saaledes at en Kommune ikke sit Mere end det Beløb, der svarede til, hvad den selv udreder, ikke er noget Nyt. Dette Forslag har været fremme før og er blevet forkastet netop fra den samme Side, hvor han nu beklagede, at det ikke havde vundet Anslang. Min Mening er kun dermed at sige, at det ærede Medlem maatte have kunnet sige sig selv, at hans Mæglingforslag vilde finde den Modtagelse, det sit der, allerede før han havde stillet det. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum), saa vidt jeg forstod ham, udtalte, at man ikke behøvede at bevilge denne Regjering Noget, da den jo havde viist, at den kunde hjælpe sig selv, og at, naar en Regjering havde hjulpet sig selv til Bevillinger for et helt Aar, behøvede man ikke at bevilge denne Regjering Noget overhovedet, da den kunde hjælpe sig selv, saa vil jeg dertil sige, at Regjeringen har ogsaa hjulpet sig selv i dette Forhold; den har strakt sig saa vidt, som den ansaa sig berettiget til indenfor den givne Begrændsning. Jeg troede, at det ærede Medlem maatte være vidende om, at Regjeringen, kort før den forelagde dette Forslag for dette Thing, har paa sit eget Ansvar sat ikke saa store, men andre Arbejder i Gang for at modvirke Arbejdsløsheden, saavidt den formaaede. Jeg veed ikke, om jeg skal opfatte det ærede Medlems Udtalelse paa den Maade, at den var en indirekte Opfordring for Regjeringen til, saasnart den Hindring er fjernet, at Rigsdagen er samlet, paa sit eget Ansvar at iværksætte det, som den efter sin Mening ikke er i Stand til at iværksætte uden Bevilling, saa længe Rigsdagen er til Stede. Jeg veed ikke, om det var den egentlige Mening fra det ærede Medlems Side, om han rettede en indirekte Opfordring til Regjeringen til ogsaa i dette Forhold at hjælpe sig selv, saa snart de nødvendige Betingelser derfor ere til Stede. Det ærede Medlem for Odense Amt (Monrad) overraskede mig ved en Anvisning paa at komme ud af Vanskeligheden, som jeg oprigtig talt ikke havde drømt om. Det var den, at jeg skulde bringe Finantslovsforslaget for indeværende Aar hurtigt mulig frem for Thinget med Tilføining af de Bevillinger, som indeholdes i § 8 af Regjeringsforslaget; jeg tror, at det var det ærede Medlems Mening. Der er kun en lille Vanskelighed ved at gennemføre dette saaledes, at det kan nytte noget, og det er den, at det jo vel kunde hænde, at Vedtagelsen af Finantslovsforslaget for indeværende Aar kunde møde endnu større

Vanskelighed i dette Thing end den forholdsvis lille Bevilling paa § 8, eller at der i ethvert Tilfælde vilde medgaa en saa lang Tid til Forhandling i dette Thing, i det andet Thing o.s.v. om dette Finantslovsforslag for indeværende Aar, at det dog nærmest maatte siges at være at give Arbejderne Sten for Brød, at man vilde give dem Anvisning paa, at de gennem en regelmæssig Finantslov for indeværende Aar skulde faae, hvad der er nødvendigt for at sætte dem i Arbejde. Skulde jeg seile heri, og skulde det ærede Medlem kunne give mig nogen, jeg siger ikke Forsikring, men blot rimelig Udsigt til, at Finantsloven for indeværende Aar med Tilføining af dette Lovforslags § 8 vil blive hurtigt fuldendt og vedtagen af dette Thing, skal jeg med største Glæde følge det ærede Medlems Anvisning.

Monrad: Den eneste Maade, hvorpaa man kan indbringe saadanne Forslag, der udgjøre en Del af Finantsloven, kan korrekt kun være ved at indbringe selve Finantsloven. Det kan ikke gaa an saaledes at indbringe den stykkevis, kaste en Klappe om Stykkerne og saa bringe dem ind. Det har i Øvrigt beroet paa den ærede Finantsminister selv langt tidligere at have indbragt Finantsloven for indeværende Aar; det kunde han have gjort allerede i Oktober Maaned. Ansvaret falder ikke paa nogen Anden end — Finantsministeren.

Finantsministeren (Estrup): Jeg behøver vel næppe at erindre det ærede Medlem om, at § 8 ikke indeholder Bevilling — i alt Fald kun undtagelsesvis — stammende fra Finantslovsforslaget for 1885—86, men at det er Finantslovbevillinger fra Finantslovsforslaget for 1886—87, som der er Tale om. Det, der er søgt, er Bemyndigelse til Fremstyndelse af disse Arbejder, til at tage dem for allerede nu. Naar det ærede Medlem iøvrigt vil gjøre gjældende, at saadanne Bevillinger kun have deres Plads paa Finantsloven, maa det ærede Medlem vistnok have glemt, at ogsaa han selv som Finantsminister jævnlig har indbragt Bevillinger paa Tilføingsbevillingslove. Derjom det ærede Medlem havde bebrejdet mig, at jeg havde indbragt dette Forslag som en Arbejdsløshedslov i Stedet for som et Stykke Tilføingsbevillingslov, havde det ærede Medlem havt noget mere Frihed til denne Indvending end til den, han nu fremsætter, men det er iøvrigt en Bemærkning, jeg har gjort strax, enten ved Fremføttelsen eller ved 1ste Behandling — i alt Fald en Gang tidligere — at derjom